

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від « 09 » червня 2020 року

м. Біла Церква

№ 322

Про надання до суду висновку про визнання малолітньої дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 29 травня 2020 року № 523/03-16 «Про розгляд проекту рішення «Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням» та витяг з протоколу засідання комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради від 27 травня 2020 року з даного питання.

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебуває цивільна справа № _____ за позовом _____, яка діє в інтересах малолітнього сина _____ року народження, про визнання малолітнього таким, що втратив право користування житловим приміщенням (ухвала Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від _____ року). Служба у справах дітей Білоцерківської міської ради в даній справі залучена як третя особа.

Згідно зі ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів про визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням обов'язково є участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що позивач та відповідач по даній справі перебували в шлюбі і мають сина _____ року народження (свідоцтво про народження серії _____ видане _____ року відділом реєстрації актів цивільного стану Білоцерківського міськрайонного управління юстиції Київської області). Згідно з рішенням Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 01 липня 2011 року (справа № _____) шлюб між позивачем та відповідачем розірваний. Позивач стверджує, що після розірвання шлюбу відповідач по справі разом з малолітнім сином вибули з належної йому на праві приватної власності квартири за адресою: _____ вул. _____, м. Біла Церква, Київська область, і постійно проживають за іншою адресою. У зв'язку з цим, на думку позивача, його син втратив право користування даним житлом.

Згідно з довідкою про місце проживання та склад сім'ї № _____ виданою _____ року управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради, у вищевказаній квартирі зареєстровані позивач, його син _____

Тому позивач просить визнати сина _____ таким, що втратив право користування даним жилим приміщенням.

Відповідач по справі _____ мати малолітнього заперечує щодо зняття з реєстрації місця проживання сина і надала відзив на дану позовну заяву, в якому просить суд

відмовити позивачу у задоволенні його позову, у зв'язку з відсутністю підстав та доказів по справі.

27 травня 2020 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності відповідача по справі не з'явився на засідання. Комісія дійшла до висновку, що визнання малолітнього таким, що втратив право користування житловим приміщенням, не відповідає його інтересам та призведе до звуження обсягу існуючих його житлових прав і порушення охоронюваних законом інтересів.

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із ч. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України - дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно зі статтею 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» - зняття з реєстрації місця проживання особи за заявою законного представника здійснюється за згодою інших законних представників.

Відповідно до частини 2 статті 141 Сімейного кодексу України - розірвання шлюбу між батьками, проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини. Згідно із ч. 2 ст. 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. А статтею 18 вищезазначеного Закону окреслено, що діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем. Абзацом третім ч. 2 статті 3 Сімейного кодексу України визначено, що дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами дитини, відповідно до ст. 47 Конституції України, ч. 2 ст. 3, ч. 7 ст. 7, ст. 19, ч. 2 ст. 141 Сімейного кодексу України, ч. 2 ст. 11, ст. 18 Закону України «Про охорону дитинства», «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», ст. 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», ч. 1 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), ст. 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Визнання малолітнього _____ року народження, таким, що втратив право користування квартирою за адресою: _____, м. _____, Київська область, вважати недоцільним, оскільки це призведе до звуження обсягу його існуючих житлових прав та порушення охоронюваних законом інтересів.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Возненко К.С.